

ดนตรีเป็นที่ต้องห้าม

[ไทย - Thai - تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อิสมาอีล ซุลกีออร์นัยน์

ตรวจทานโดย : ยูซุฟ อับบู้กร

ที่มา : หนังสือ อัต-ดุรออ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿تحريم الغناء﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: إسماعيل ذوالقرنين

مراجعة: يوسف أبوبكر

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

เรื่องที่ 85 ดนตรีเป็นที่ต้องห้าม

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ การ
สดุดีและความศานติงมีแต่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม ฉันทขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับ
การภักดีนอกจากอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีหุ้นส่วนอัน
ใดสำหรับพระองค์ และฉันทขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือ
บ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์...

อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺวะตะอะลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ [لقمان : 6]

ความว่า “และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ซื้อคำพูดที่ไร้สาระเพื่อทำให้
ผู้คนหลงไปจากทางของอัลลอฮฺ และถือเอาอัลกุรอานเป็นเรื่อง

ข้าชั้น สำหรับพวกเหล่านี้คือการลงโทษอันอัปยศยิ่ง” (สุเราะฮ์
ลูกมาน โองการที่ : 6)

มีสายรายงานที่ถูกตัดออกจากอิบนิมัสอูดและอิบนอิบบาส
เราะฎียัลลอฮุอันฮุมว่า ท่านทั้งสองได้อธิบายคำว่า “คำพูดที่ไร้
สาระ” หมายถึง การร้องรำทำเพลง และท่านอิบนุมัสอูด ยังได้
สาบานถึงสามครั้งว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ผู้ซึ่งไม่มีผู้เป็นเจ้าของ
อื่นใดนอกจากพระองค์ คำพูดที่ไร้สาระ คือการร้องเพลง” แล้ว
ยังกล่าวอีกว่า “การร้องเพลงทำให้การกลับกลอกเจริญงอกงาม
ขึ้น ประดุจดังน้ำที่ทำให้การเพาะปลูกเจริญงอกงามขึ้นมา”

มีรายงานหะดีษจากอบีมาลิก อัล-อัชอะรียฺ เล่าว่า
ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْحُمْرَ وَالْمَعَارِفَ، وَلَيَنْزِلَنَّ
أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ، يَعْنِي الْفَقِيرَ، لِحَاجَةِ
فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيَبْيِئْتُهُمُ اللَّهُ لَيْلًا، وَيَضَعُ الْعِلْمَ عَلَيْهِمْ، وَيَمَسُخُ آخِرِينَ
قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» [البخاري برقم ٥٥٩٠]

ความว่า “จะมีกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันโดยที่พวกเขาจะทำให้เรื่องชินา ผ้าไหม สุรา และเครื่องดนตรีกลายเป็นสิ่งถูกอนุญาติ และเมื่อกลุ่มชนต่างๆ ได้รวมตัวกันที่ภูเขา คนเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกเขาเดินออกมา (เพื่อนำปศุสัตว์กลับเข้าคอกในตอนเย็น) มีคนยากจนได้มาหาพวกเขาอันเนื่องมาจากมีความจำเป็น (เพื่อขอความช่วยเหลือ) พวกเขากลับพูดว่า “ให้กลับมาหาพวกเราใหม่ในวันพรุ่งนี้” อัลลอฮ์จึงได้ให้พวกเขาพบกับความพินาศในตอนกลางคืน โดยให้ภูเขาพังทลายร่วงลงมาทับพวกเขา และได้สาปคนที่เหลือให้กลายเป็นลิงและสุกรตราบจนถึงวันกิยามะฮ์” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮุ หน้า : 1101 หะดีษเลขที่ : 5590)

หะดีษนี้บ่งบอกถึงเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ บอกถึงการทำลายล้างชนบางกลุ่มด้วยรูปแบบการทำลายที่หลากหลาย อันเนื่องมาจากพวกเขาฝ่าฝืนข้อห้ามอันชัดแจ้ง หนึ่งในจำนวนนั้นก็คือ การทำให้เครื่องดนตรีอันต้องห้ามตามบทบัญญัติเป็นสิ่งที่ถูกอนุญาติ เครื่องดนตรีที่มีอยู่ในยุคปัจจุบันอันได้แก่ ไวโอลิน กีตาร์ กลอง เปียโน ซอ ขลุ่ย และอื่นๆ .

หลักฐานการห้ามเสียงเพลงจากหะดีษมีอยู่สองแง่สองมุมมอง

ประการที่หนึ่ง วาจาของท่านเราะสู์ลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีความหมายว่า “ทำให้เป็นสิ่งที่ถูกอนุโมติ” คือ ทำสิ่งเหล่านั้นให้เป็นที่ถูกอนุโมติ หลังจากเคยเป็นสิ่งที่ต้องห้าม ความชัดเจนในเรื่องนี้ชี้ชัดว่า สิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในหะดีษนั้นเป็นที่ต้องห้ามอย่างไรข้อสงสัย หนึ่งในนั้นก็คือเครื่องดนตรี

ประการที่สอง เครื่องดนตรีถูกกล่าวรวมกับการผิดประเวณี การดื่มสุรา และการสวมใส่ผ้าไหม ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามความเห็นพ้องกันของมุสลิมทั้งปวง และนั่นคือหลักฐานชี้ชัดด้วยว่าเครื่องดนตรีก็เป็นสิ่งต้องห้ามเช่นกัน

รายงานจากอิมรอน บิน หุศัยนุ เล่าว่า แท้จริงท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ قَدْفٌ وَخَسْفٌ وَمَسْخٌ ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ : مَتَى ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : إِذَا ظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِزُ ، وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ» [رواه

الترمذي برقم ٢٢١٢]

ความว่า “ในประชาชาตินี้ จะได้รับการลงโทษด้วยก้อนหินที่ถูกขว้างลงมาจากฟ้า การลงโทษด้วยการสาป และการลงโทษด้วยการให้ธรณีสูบ” ชายคนหนึ่งลุกขึ้นกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่หรือ?” ท่านกล่าวว่า “เมื่อเครื่องดนตรีและนักร้องปรากฏตัวให้เห็นอย่างแพร่หลาย และเมื่อมีการดื่มสุรา” (บันทึกโดยอับดุล-ติรมิซีย ในหนังสือสุนัน หน้า : 367 หมายเลข : 2212)

อิบนุล ก็อยยิม ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยสรุปได้ดังนี้ “แท้จริงแล้วอัลลอฮฺ สูบหानะฮฺวะตะอะลา ได้คาดโทษผู้ที่ทำให้เครื่องดนตรีเป็นที่อนุมัติ ด้วยสัญญาการลงโทษโดยให้พวกเขาถูกรณีสูบและสาปพวกเขาให้เป็นลิงและสุกร หากว่าการคาดโทษสำหรับพฤติกรรมที่กล่าวมาทั้งหมด แต่ละคนมีส่วนในการรับโทษตามที่อัลลอฮฺทรงสัญญา (อิหมอะฮ์ตุลละฮฺฟาน มิน มะศออิติฮ์ชัยฎอน เล่มที่ : 1 หน้า : 220)

นักกีท่านหนึ่งได้กล่าวว่า

“นี่คือสัจธรรมอันเด่นชัด จงอย่าผูกมัดฉันจากเส้นทางอันมัวหมอง”

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ตุตัยมียะฮฺ ได้กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ “เรื่องดังกล่าวนั้นเมื่อพวกเขาทำสิ่งที่ต้องห้ามให้เป็นที่อนุมัติ ด้วยการตีความผิดๆ หากพวกเขาได้กระทำมันทั้งที่มั่นใจว่าท่านเราะสูลได้ห้ามอย่างชัดเจน แน่อนพวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และไม่ถูกนับว่าเป็นคนหนึ่งจากประชาชาติของท่าน” (อิหมอะฮ์ตุลละฮฺฟาน เล่มที่ : 1 หน้า : 346)

บรรดาอิหม่ามทั้งสี่มีชัยบมีความเห็นพ้องกันว่า เครื่องดนตรีเป็นสิ่งที่ต้องห้าม หากใครได้ทำให้เกิดความเสียหายเขาก็ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายแต่อย่างใด อีกทั้งการครอบครองเครื่องดนตรีก็ถือว่าเป็นเรื่องต้องห้าม มีคนมาถามอิหม่ามมาลิก ถึงการขบร้องที่ศาสนาผ่อนผันหรืออนุญาตให้ชาวมะดีนะฮ์สามารถกระทำได้ ท่านตอบว่า “คนที่ทำสิ่งนั้นคือคนชั่วในทัศนะของเรา” (อิหมอะฮ์ตุลละฮฺฟาน เล่มที่ : 1 หน้า : 195)

และมีผู้ถามอิหม่ามอะหมัด เกี่ยวกับการร้องเพลง ท่านตอบว่า “การร้องเพลงทำให้การกลับกลอกเจริญอกงามขึ้นในหัวใจ”

ส่วนทัศนะของอิหม่ามอับดุลอะซิซ เป็นทัศนะที่หนักหน่วงกว่าทัศนะอื่น ซึ่งสาธุศิษย์ของท่านได้ห้ามอย่างชัดเจนถึงการฟังเสียงที่นำมาซึ่งความครั่นครางทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นขลุ่ย กลอง แม้นกระทั่งการเคาะไม้ กล่าวอย่างชัดเจนว่ามันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติ นับว่าเป็นคนชั่วช้าและจะไม่รับการเป็นพยานของเขา (อิหม่ามอะตุลละฮฺฟาน เล่มที่ : 1 หน้า : 229)

เป็นที่น่าเศร้าใจยิ่งนักที่เสียงเพลงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในสังคมของเรา ทั้งในโทรทัศน์ วิทยุ เทป และอื่นๆ อีกมากมาย ยะซีด อิบน์ อัล-วะลีด ได้กล่าวไว้ว่า “พวกท่านฟังระว่างเสียงเพลง เพราะมันทำให้ความละเอียดลดลง มันมาปลุกเร้าอารมณ์ ลดความเป็นวีรบุรุษ เหมือนกับการดื่มสุรา และจะแสดงพฤติกรรมเช่นคนเมา” และยังคงกล่าวต่ออีกว่า “จงให้เสียงเพลงห่างจากสตรี เพราะมันจะเรียกร้องเธอให้ถลำสู่การผิดประเวณี มันเปรียบดังคาถาแห่งการผิดประเวณี”

อิบнулก็อยยิม เราะหิมะฮะฮุสฮุส ได้กล่าวว่า “ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทุกคนที่มีความหึงหวงที่จะให้ครอบครัวของพวกเขาห่างไกลจากเสียงเพลง เหมือนกับการที่เขาให้ห่างไกลจากความสงสัยเคลือบแคลง และใครก็ตามที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของเขาฟังคาถาแห่งการผิตประเวณี เขาเองย่อมรู้ดีถึงความผิตที่เขาควรได้รับ และยอมเป็นที่รู้กันอย่างแพร่หลายว่า เมื่อภรรยาคนใดที่ไม่ยอมร่วมประเวณีด้วย เขาก็จะกล่อมนางด้วยเสียงเพลงจนนางต้องคล้อยตามในที่สุด”

ขอสาบานด้วยกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ว่า มากต่อมากแล้วที่หญิงบริสุทธิ์กลายเป็นโสเภณีด้วยกับเสียงเพลง และมากต่อมากแล้วที่ชายบริสุทธิ์กลายเป็นทาสของเกย์ มีจำนวนมากที่ผู้หึงหวงศาสนาต้องเปลี่ยนไปใช้ชื่ออันอัปยศท่ามกลางหมู่มชน ด้วยกับเสียงเพลง มีจำนวนมากที่ผู้มีความเป็นอยู่ที่ดีกลับกลายเป็นผู้ที่ประสบทุกข์ภัยต่างๆ นานา และมีอีกมากที่เสียงเพลงทำให้ต้องกล้ำกลืนความเศร้าโศกอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความโปรดปรานต้องสูญสิ้นจนเป็นเหตุแห่งภัยพิบัติ และมีอีกจำนวนมากได้เตรียมความเจ็บปวดอันทรมาณแก่ครอบครัว

ของเขา ตระเตรียมความทุกข์ที่คาดว่าต้องมีขึ้นจริง เตรียมซึ่ง
ความลำบากใจที่จะมาถึง” (อิหมัษะตุลละฮฺฟาน มิน วะสาอิลิฮ
ชัยฎอน เล่มที่ : 1 หน้า : 209 – 210)

หลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และถ้อยคำของ
บรรดาปวงปราชญ์ที่กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึง
การห้ามการขับร้องเพลง และมันคือบาปใหญ่ที่บรรดามุอฺมินพึง
หลีกเลี่ยง และแน่นอนยิ่งที่คำดำรัสแห่งอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาจะ
ไม่รวมอยู่กับเสียงขลุ่ยแห่งชัยฎอนมารร้ายมาปรากฏอยู่ใน
หัวใจของคนเราเป็นอันขาด

คำเตือน

ในปัจจุบันนี้มีสิ่งหนึ่งที่นักผลิตแผ่นเสียงได้เรียกกัน
อย่างแพร่หลายว่า “อัลอนาซีดอัลอิสลามียะฮฺ” เซคนาศิรุดดีน
อัล-อัลบานียฺ เราะหิมะฮฺสุลลอลฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน ว่า
ด้วยการห้ามเครื่องดนตรี หลังจากที่ได้ยกหลักฐานที่ห้ามการ
ร้องเพลงแล้วว่า “ในเมื่อเป็นที่ปรากฏชัดแล้วว่าไม่อนุญาตให้ทำ
ความใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ (การอิบาดะฮฺ) เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่

พระองค์ได้บัญญัติลงมาเท่านั้น แล้วจะใกล้ชิดกับพระองค์ด้วย กับสิ่งที่พระองค์ต้องห้ามได้เช่นไร ดังกล่าวนี้องที่บรรดาปวงปราชญ์ได้ห้ามการขับร้องเพลงของพวกคูฟีย์ และได้โต้แย้งอย่างรุนแรงต่อผู้บอกว่าเสียงดนตรีเป็นที่อนุมัติ เมื่อผู้อ่านได้รำลึกถึงกฎเกณฑ์ที่ขัดแย้งอันนี้ในสามัญสำนักของเขา ก็จะมี ความชัดเจนเลยที่เดียวว่า ไม่มีข้อแตกต่างอันใดระหว่างการขับร้องของคูฟีย์และอัลอนาซีดอัลอิสลามียะฮฺ มีหน้าข้ามันอาจเป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งกว่า เพราะในบางครั้งอาจเล่นท่วงทำนองดังเสียงเพลงที่ปลุกเร้าอารมณ์ใฝ่ต่ำ ตรงตามท่วงทำนองเสียงดนตรีของประเทศทางฝั่งตะวันออกและตะวันตก ซึ่งทำให้ผู้ฟังเกิดอาการอยากโลดเต้นและเปลี่ยนท่าทาง มีเป้าหมายในการขับร้องและบรรเลงเสียงเพลงไม่ใช่อนาซีดแต่อย่างใด ซึ่งเป็นลักษณะการฝ่าฝืนอีกรูปแบบหนึ่งที่ลอกเลียนแบบมาจากพวกปฏิเสธศรัทธาและกลุ่มชนที่ใช้ชีวิตอย่างไร้สาระ แล้วอาจเป็นเหตุทำให้เกิดการฝ่าฝืนเป็นรูปแบบอื่นอีก กล่าวคือการเลียนแบบพวกที่ผินหลังและหลีกห่างจากอัลกุรอาน สุดท้ายก็ตกอยู่ภายใต้สิ่งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้เคย

ถูกรื้อถอนทุกซอกทุกมุมของกลุ่มชนของท่าน ดังที่ปรากฏในคำรัสของอัลลอฮ์
ศุตะอะลาว่า

﴿ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴾ [الفرقان:

[30]

ความว่า “และเราจะสูญเสียได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงกลุ่มชนของข้าพระองค์ได้ทอดทิ้งอัลกรุอานเสียแล้ว” (สุ
เราะฮ์อัล-ฟุรกออัน โองการที่ : 30)

والحمد لله رب العالمين ،

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین .